

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Sfintii Apostoli Petru si Pavel

Sfantul Apostol Petru - fiul lui Iona si fratele Apostolului Andrei, s-a nascut in Betsaida Galileei. Numele sau iudeu era Simon, insa Mantuitorul il va numi Chifa (piatra). Dupa o pescuire minunata pe lacul Ghenizaret, este chemat sa devina pescar de oameni. Marturiseste in numele apostolilor dumnezeirea lui Hristos, dar se si leapada de Hristos cand El este prins spre a fi rastignit. Dupa Inaltarea Domnului, Petru ia cuvantul in adunarea ucenicilor si aleg ca apostol pe Matia in locul lui Iuda. In ziua Cincizecimii, dupa predica Sfantului Apostol Petru, se boteaza trei mii de persoane. Sfantul Apostol Petru a propovaduit in Ierusalim, Iudeea, Samaria, Asia Mica pana in Babilon si in ultima parte a vietii, la Roma. Sfantul Petru a murit rastignit pe cruce, cu capul in jos, in anul 67, pe 29 iunie.

Sfantul Apostol Pavel era originar din Tarsul Ciliciei, din neamul Veniamin. Sfantul Pavel a fost elevul invatatului Gamaliel. Pavel locuia in Tars si lupta impotriva crestinilor. Sfantul Apostol Pavel a participat lauciderea arhidiaconului Stefan. Pe calea Damascului i se arata Hristos intr-o lumina orbitoare si il mustra: "Saule, Saule de ce ma prigonesti?". Se converteste si primeste botezul de la Anania, episcopul Damascului. Sfantul Apostol Pavel a pornit in trei mari calatorii misionare si a scris 14 epistole care se gasesc in Sfanta Scriptura. A fost decapitat din porunca imparatului Nero, in anul 67. Din cauza faptului ca Sfintii Apostoli Petru si Pavel au fost in temnita pentru ca L-au marturisit pe Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu, au devenit ocrotitori ai sistemului penitenciar din Romania. Ei sunt ocrotitori ai celor lipsiti de libertate si din cauza faptului ca cei ajunsi in penitenciare sunt persoane care au gresit fata de Dumnezeu, precum au gresit si ei: Petru S-a lepadat de Hristos, iar Pavel i-a prigonit pe crestini.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SAPTAMANA 26 Iunie - 2 Iulie

Miercuri 28 iunie:

Vecernie 6.00 PM

Joi 29 iunie: **SFINȚII APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL**

Utrenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Vineri 30 iunie:

Paraclisul Maicii Domnului 6.00 PM

Sâmbătă 1 iulie:

Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas 8.30 AM

Vecernie 6.00 PM

Duminică 2 iulie:

Utrenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu

917· 592· 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

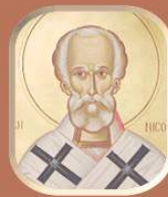
SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A TREIA DUPA RUSALII

Zis-a Domnul: Luminătorul trupului este ochiul; dacă ochiul tău va fi curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar dacă ochiul tău va fi rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul, cu cât mai mult! Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui Mamona. De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca; oare nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul decât haina? Priviți la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în hambare și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai presus decât ele? Și cine dintre voi, îngrijindu-se, poate să adauge staturii sale un cot? Iar de îmbrăcăminte de ce vă îngrijiți? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc, și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? Pentru că după toate acestea se străduiesc păgânii; doar știe Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate acestea se vor adăuga vouă. (MATEI 6, 22 - 33)

Despre grijile vietii

Una din cele mai frumoase pagini ale Noului Testament este ceea ce se numeste "Predica de Munte", adica o suita de invataturi pe care Mantuitorul Hristos le-a rostit in auzul ucenicilor Sai, dar si in acela al multilor care venisera sa-L asculte, undeva, pe o inaltime de unde putea fi mai bine vazut si ascultat. Si pentru ca in fruntea acestor invataturi se afla Cele Noua Fericiri - pe care le cunoasteti din fiecare Liturghie -, inaltimea aceea mai poarta si numele de "Muntele Fericirilor".

Prima grija mentionata aici este preocuparea excesiva a omului de a strange cat mai multi bani si de a-i pastra exclusiv pentru sine. Nu puteti sa slujiti la doi domni: lui Dumnezeu si lui Mamona, acesta din urma fiind zeul banului, al avaritiei, al egoismului, al posesiunilor materiale. Asadar, nu bogatia in sine e rea (printre prietenii Mantuitorului s'au numarat si oameni bogati), dar ea e primejdioasa prin aceea ca poate deveni un viciu. In acest caz, nu omul stapaneste banul, ci banul il stapaneste pe om, asa cum se intampla, de pilda, cu alcoolul, cu fumatul sau, mai nou, cu consumul de droguri. Dumnezeu e bogat, dar e generos. Iov era un om foarte bogat, dar I s'a asemanat lui Dumnezeu tocmai prin aceea ca era si foarte generos: din avutia lui ii ajuta pe toti nevoiasii, fapt de care s'a tinut seama cand, dupa incercarile la care fusese supus, si-a redobandit averile.

A doua grija este aceea pentru hrana si imbracaminte. Inainte insa de a trece la talcuire, consider necesar sa umblam din nou la cuvinte, deoarece o buna talcuire a Bibliei presupune si o traducere cat mai corecta. In cele mai multe editii romanesti ale Noului Testament se spune: Nu va ingrijiti pentru viata voastra ce veti manca si ce veti bea. sau cu ce va veti imbraca. Aceasta expresie e mostenita din vremea cand limba romana inca nu cunostea diferentierile si nuantele de acum. Daca am urma aceasta porunca in litera ei, ar insemna, pur si simplu, sa nu muncim, sa nu facem nimic pentru noi insine si sa asteptam ca totul sa ne vina pe de-a gata, cu atat mai mult cu cat ni se dau ca exemple pasarile cerului si crinii campului! Aceasta insa ar fi in contradictie cu numeroasele locuri din Sfanta Scriptura in care ni se spune ca omul trebuie sa lucreze, adica sa produca, atat pentru el, cat si pentru obstea din care face parte. Munca si capacitatea omului de a munci sunt un dar al lui Dumnezeu. Stim, de asemenea, ca Dreptul Iosif era dulgher de meserie si ca muncea pentru intretinerea casei. Ucenicii lui Iisus, cei mai multi, aveau meseria de pescari si au exercitat-o nu numai inainte de chemarea la apostolat, dar si dupa Invierea Domnului.

Apostolatul insusi, adica propovaduirea Evangheliei printre neamuri, era o indeletnicire profesionala pentru care ucenicii Domnului fusesera anume pregatiti si din care aveau dreptul sa se intretina. Trimitandu-i in misiune, Domnul le-a poruncit sa nu-si ia bani sau hrana asupra-le, caci vrednic este lucratorul de plata sa. Sfantul Apostol Pavel, desi nu tagadua dreptul confratilor sai de a face la fel, prefera sa procedeze altfel; el, intelectualul prin definitie, instruit in cele mai inalte scoli rabinice, cunostea (probabil de la parintii sai din Tars) meseria facerii de corturi si o practica spre a se intretine, fie impreuna cu colaboratorul sau Barnaba, fie cu sotii Acvila si Priscila.

Asadar, nici pe departe nu ni se interzice "sa ne ingrijim" de trebuintele noastre firesti. In realitate, verbul nu este "a te ingrijii", ci a purta grija, cu sinonimul a te ingrijora. "A te ingrijii" exprima o activitate, pe cand a te ingrijora anunta o stare de spirit care consta in neliniste, framantare, tulburare, preocupare presanta, povara, stres.

Am cunoscut intr'o familie un barbat care, desi avea in camera alimente pentru cel putin patru-cinci luni de zile, in permanenta era framantat, chinuit, terorizat de gandul ca acestea se vor ispravi, ca el si sotia sa vor muri de foame. O asemenea stare de spirit poate duce de-a dreptul la neurastenii (ceea ce, de altfel, s'a si intamplat cu amicul meu). Asadar, textul corect al pericopei noastre este: Nu purtati grija pentru viata voastra ce veti manca si ce veti bea. (.) Iar de imbracaminte de ce purtati grija? (.) Asadar, nu va ingrijorati spunand: Ce vom manca? sau: Ce vom bea? sau: Cu ce ne vom imbraca? Avertismentul are si o motivatie cat se poate de clara: ca stie Tatal vostru Cel ceresc ca aveti nevoie de toate acestea. Iar exemplul extrem cu pasarile cerului si crinii campului este tocmai argumentul ca daca Dumnezeu are grija de niste vietuitoare care primesc totul pe de-a gata, cu atat mai mult Se va ingrijii de oameni, care au la indemana priceperea si manca.

Dupa introducerea, avertisment si argument, pericopa se incununeaza cu o splendida concluzie: Cautati mai intai Imparatia lui Dumnezeu si dreptatea Lui, si toate acestea vi se vor adauga. E cat se poate de limpede ca raportul dintre spirit si materie nu este acela de excludere a spiritului sau a materiei, ci de prioritatea spiritului asupra materiei. Ele co-exista in aceeasi fiinta umana, dar intaietatea o are spiritul si spiritualitatea.

In acest sens, un exemplu graitor il avem tot in Noul Testament. Iisus se afla, ca oaspete, in casa surorilor prietenului sau Lazar, Marta si Maria. In timp ce Marta se da de ceasul mortii sa pregateasca un ospat pe masura Oaspetelui (la care ospat, probabil, vor mai fi si altii), Maria se asaza la picioarele lui Iisus si-l soarbe, cu nesat, cuvintele. In mod normal, cele doua surori trudeau impreuna la pregatirea unui astfel de eveniment, si asa se explica de ce Marta, inglodata in treburi si oarecum nervoasa, ii reproseaza Mariei ca a lasat-o singura si-l cere lui Iisus sa i-o trimita in ajutor. Domnul insa, fara s'o dispretuiasca pe Marta, o lauda pe Maria ca pe una ce si-a ales partea cea buna, care nu i se va lua. Suntem insa indrituiti sa credem ca dupa aceea, la masa, Iisus i-a multumit Martei pentru bucatele gustoase si a laudat-o ca pe orice gospodina care si-a onorat oficiul de gazda. Concluzia noastra este aceea ca cele doua surori nu trebuie privite antagonic, ci complementar in ierarhia valorilor: partea cea buna, aceea a spiritului, e prioritara fata de aceea a materiei, pe care insa nu o exclude. Nu te ingrijora, deci, pentru cele de trebuinta vietii tale, dar ingrijeste-te de ele cu gandul si rugaciunea la Dumnezeu, asa cum face tarantul cand infige plugul in tarina pentru prima brazda.

Cauta mai intai imparatia lui Dumnezeu, care a si venit prin Liturghie si va veni deplina pe norii cerului, dar si dreptatea Lui, care nu e altceva decat bunatatea de a-L fi trimis la noi pe Fiul Sau, Iisus Hristos, pentru ca tot prin El sa ni-L trimita pe Duhul Sau Cel Sfant.